

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 20. srpna 1935, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmatečnou stížností, opírající se toliko o důvod zmatečnosti podle § 281, č. 9 a) tr. ř., nelze přiznati oprávněnost.

Stěžovatel nenapadá zjištění soudu, že obžalovanému byly známy předpisy § 3, odst. 2, a § 4, odst. 1, č. 2 zák. č. 267/1921 Sb. z. a n. o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných (ve znění zák. č. 74/1930 Sb. z. a n.), že totiž nezaměstnaný, je-li členem několika odborových organizací, má v nezaměstnanosti nárok na státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti toliko u jedné odborové organizace a že v takovém případě je povinen prohlásiti, ve které odborové organizaci chce uplatňovati nárok na státní příspěvek. Dále není napadeno zjištění soudu, že obžalovaný současně pobíral podporu v nezaměstnanosti se státním příspěvkem u obou odborových organizací. Již tato nenapadená zjištění ospravedlňují závěr, že obžalovaný vědomě neoprávněně pobíral současně státní příspěvek k podpoře v nezaměstnanosti ve dvou odborových organizacích. Nešlo tedy u obžalovaného toliko o lstivé zamlčení okolnosti, že u druhé odborové organizace již vybral a vybírá státní příspěvek, nýbrž též o činnost další, totiž o vědomě neoprávněné pobírání a ponechávání si dvojího státního příspěvku, čímž obojím zjevně projevil svůj podvodný úmysl již od počátku pojatý, čemuž nasvědčuje i okolnost soudem zjištěná, že obžalovaný při svém prvním výsledku tvrdil, že šlo o dvě různé osoby. Není pak napadeno zjištění, že státní příspěvek podvodně vybraný činí 5369 Kč 60 h. Zmatečnou stížností bylo proto jako bezdůvodnou zamítnouti.

Čís. 5463.

Vkladní knížka je v rukou každého držitele předmětem majetkovým, věcí movitou ve smyslu § 171 tr. zák.; cena odcizené vkladní knížky se rovná výši vkladu, pokud není knížka vinkulována nebo není na závadu umořovací řízení. Trestnost skutku je založena již odnětím vkladní knížky pro užitek pachatelův, nikoli teprve vybráním vkladu.

Posudek soudního znalce, opatřený jen k dožádání bezpečnostního úřadu (orgánu), nenahrazuje posudek soudního znalce podaný před soudem.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1935, Zm II 460/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečnou stížností obviněného do rozsudku krajského soudu v Mor. Ostravě ze dne 26. července 1935, jímž byl stěžovatel uznán vinným proviněním krádeže podle §§ 171, 173, 174 II c), 176 II c) tr. z.; rozsudek v odpor vzatý zrušil jako zmatečný a vrátil věc témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

V provedení hmotněprávních zmatků čís. 9 a), c) a 10 § 281 tr. ř. dovozuje stížnost, že nalézací soud podřadil zjištěný skutek pod předpis trestního zákona o krádeži, ač jde o podvod. Tím provádí stížnost zmatek podle čís. 10 § 281 tr. ř., nikoliv též podle čís. 9 a) a c), na něž v této souvislosti číselným označením poukazuje.

Stěžovatel vychází z názoru, že vkladní knížky jsou papíry pouze legitimačními, sloužícími osobě, na jejíž jméno byly vydány; z toho důvodu nemají prý ceny, nechť znějí na jakýkoli vklad, nehledí-li se ke zcela bezvýznamné ceně materiálu, z něhož byly vyrobeny. Z toho vyvozuje stěžovatel, že útok na majetek osoby, jíž knížka i vklad náleží, je spáchán teprve vybráním vkladu, a poněvadž toto se děje za spolupůsobení úředníků peněžního ústavu, dopouští se tím prý pachatel podvodu, nikoli krádeže. Tento názor o právní povaze vkladních knížek je zcela mylný.

V právní nauce, v judikatuře i ostatně v obyčejné praxi životní není sporu o tom, že jde o cenné papíry svědčící majiteli, takže každý, kdo předloží vkladní knížku, je pokládán za řádného držitele a vyplatí se mu ze vkladu požadovaná částka. To vyplývá výslovně z § 10 zák. ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým jsou upraveny právní poměry spořitelen, a obdobné předpisy jsou vydány o vkladních knížkách jiných peněžních ústavů. Je proto vkladní knížka v ruce každého držitele předmětem majetkovým, věcí movitou ve smyslu § 171 tr. zák. a cena odcizené vkladní knížky se rovná částce vkladu, pokud není knížka vinikulována nebo není na závalu umořovací řízení. Jestliže už předpoklad právního názoru stěžovatelova je mylný, padá tím i závěr z něho vyvozený, že trestný čin je spáchán nebo dokonán teprve neoprávněným vybráním vkladu. Trestnost je založena již odnětím vkladní knížky pro užitek pachatele, tedy v úmyslu zlodějském. Byl proto napadeným rozsudkem skutek, na němž se rozhodnutí zakládá, správně uvažován jako krádež a zmateční stížnost je v tomto směru bezpodstatná.

Odůvodněná je však zmateční stížnost s hlediska zmatku podle čís. 5 § 281 tr. ř. — — — Při novém projednání bude soudu první stolice též uvažovati o případném přibrání druhého znalce písma (§ 118 tr. ř.), neboť zpráva policejního ředitelství, byť i podaná na základě zkoumání písma soudním znalcem u tohoto úřadu, ale vyžádaná pouze četnictvem, nemůže nahraditi posudek znalce před soudem podaný. Když pak i tato zpráva označuje obžalovaného jen za p r a v d ě p o d o b n ě h o p a c h a t e l e a posudek může býti podán jen u srovnání pouhých dvou slov, je zřejmo, že nejde o případ nepochybný. Ostatně i nález a posudek soudního znalce vzbuzuje pochybnosti, jež nalézacímu soudu ušly.

Čís. 5464.

Je důvodem k navrácení v předešlý stav, zamítl-li nalézací soud, nerozhodnuv o včas podané žádosti obžalovaného, aby mu byl k podepsání zmateční stížnosti zřízen obhájce chudých, tuto zmateční stížnost